

Vybraveno

dne 2. 7. 14 30

PŘÍLOHA

Ministr vnitra

Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: .....
podpis: .....

MVCRP00YW0P0

Praha 18. 6. 2014
Č.j.: MV-51160-5/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.:

0304r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) rozhodl o včasném rozkladu, který podali ..... k - Ruská federace, a jeho manželka ..... Ruská federace, i za, v té době nezl. syna ..... Česká republika, a nezl. syna I ..... - Česká republika, všichni státní občané Ruské federace, všichni trvale bytem ..... právně zastoupeni ..... , advokátem Společné advokátní kanceláře ..... a spol., se sídlem ..... (dále jen „žadatelé“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 18. 3. 2014, č.j.: VS-2697/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 dne 9. 9. 2013. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 5. 11. 2013. Dospělí žadatelé přicestovali do České republiky podle jejich sdělení na jaře roku 1996 a v květnu téhož roku se jim narodil syn. Všichni tři uvedení žadatelé mají povolen trvalý pobyt na území České republiky od 19. 7. 2006, mladší syn ..... od 7. 6. 2007. Dospělí žadatelé byli zaměstnání u několika obchodních společností, od 1. 11. 2009 pracují ve společnosti ..... o., kde je žadatel společníkem a jednatelem, žadatelka je zaměstnána jako účetní. Starší syn je úspěšným studentem pražského gymnázia Jana Nerudy a cizí státní občanství mu má působit nesnáze při reprezentování této školy v zahraničí. Mladší syn je žákem základní školy v Praze.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku povoleného pětiletého trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, podmínku prokazující znalost českého jazyka, podmínku, že v posledních pěti letech nebyli odsouzeni pro úmyslný trestný čin, a podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že vzhledem k tomu, že o žádosti nebylo pravomocně rozhodnuto do 1. 1. 2014, tj. do nabytí účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), na základě přechodného ustanovení obsaženého v § 74 tohoto zákona již žadatelé nepředkládají doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a nevztahuje se tak na ně povinnost prokázat splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb.

III.

Přestože žadatelé prokázali splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., dospělo Ministerstvo vnitra po posouzení všech důkazů provedených v průběhu správního řízení a po zvážení veškerých podkladů k závěru, že jejich žádosti nevyhoví. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že při rozhodování o žádosti zohlednilo, že podle platné právní úpravy je věcí jeho správního uvážení, zda žádosti vyhoví či nikoliv, a to i za předpokladu, že žadatelé splňují všechny podmínky pro udělení tak, jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb.

Dále uvedlo, že splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky neznamená pro žadatele nárok na udělení státního občanství České republiky, ale pouze možnost ho získat, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba každou žádost individuálně, řádně a spolehlivě posoudit z více hledisek při dodržování smyslu a účelu zákona č. 40/1993 Sb.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra považují jednak za věcně nesprávné v důsledku nesprávných skutkových zjištění a jednak zčásti za nepřezkoumatelné. Souhlasí se závěry rozhodnutí o tom, že všichni žadatelé splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 40/1993 Sb., vyjma písm. b), kdy s ohledem na účinnost nového zákona o státním občanství nepředkládají doklad o pozbytí dosavadního státního občanství. Žadatelé souhlasí s právním názorem, že je vnitřní záležitostí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Dále uvádějí, že podle jejich názoru splňují formálně všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, včetně jejich pracovní, společenské integrace do společnosti, jazykové znalosti, mají kladná stanoviska Úřadu městské části Praha 13 i odboru cizinecké policie Praha. Dle jejich názoru z rozhodnutí Ministerstva vnitra nevyplývají důvody, pro které nebylo jejich žádosti vyhověno, a proto ho považují za nesrozumitelné, a tudíž nepřezkoumatelné. Žadatelé proto navrhují změnit napadené rozhodnutí tak, aby bylo žádosti vyhověno nebo je zrušit.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise.

Přestože to žadatelé nezpochybňují, je nutné znovu zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon č. 40/1993 Sb., procesním předpisem správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb.m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního

uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a, že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno, či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatelé musí splnit podmínky vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jejich integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně. Tato integrace, na níž především žadatelé postavili důvody podaného rozkladu a ke které bude ve zvýšené míře přihlíženo až v souvislosti s novou právní úpravou, podle které není současná žádost posuzována, neznamená bez výjimky pouze integraci pracovní, rodinnou a sociální, ale jsou při ní zohledňována i jiná hlediska v zájmu státu.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

V souvislosti s výše uvedenými námitkami, jež byly v rozkladu uplatněny, ministr vnitra konstatuje, že v zamítavém rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo jednoznačně konstatováno k naplnění integračních znaků ze strany žadatelů v České republice, že žadatelé svoji žádost odůvodnili tím, že v České republice žijí od roku 1996, v roce 2006 zde získali trvalý pobyt a jejich děti se v České republice narodily. Dospělí žadatelé se svými dětmi žijí ve společné domácnosti na adrese trvalého pobytu v bytě, který vlastní. Dospělí žadatelé v České republice úspěšně podnikají. Zanedbatelné není ani zjištění, že žadatelé nikdy nebyli příjemci dávek státní sociální podpory. Je zcela nepochybné, že žadatelé dokázali tyto aktivity v České republice rozvíjet i bez toho, aby disponovali českým státním občanstvím. Oba synové se v České republice narodili a obzvláště starší, nyní již zletilý syn, se víc než zdařile připravuje na své budoucí působení na trhu práce.

Ministr vnitra je ale toho názoru, že v případě dospělých žadatelů jim právní postavení cizinců s přiznaným povoleným trvalým pobytem v České republice

v současné době plně umožňuje bezproblémově zde realizovat jejich veškeré pracovní a podnikatelské aktivity.

Ohledně podnikatelských aktivit žadatelů ministr vnitra konstatuje, že ani sami žadatelé nevyjádřili obavy, že na základě jejich cizího státního občanství by mohla být obchodní společnost, v jejichž statutárních orgánech působí, znevýhodňována v rámci obchodního styku a obchodních aktivit. Pověst a renomé každé obchodní společnosti jsou podle názoru ministra vnitra vždy primárně budovány na základě praktických zkušeností obchodních partnerů té které obchodní společnosti a její celkové spolehlivosti. Otázka státního občanství členů statutárních orgánů by v tomto ohledu dozajista neměla hrát zásadní úlohu. Navíc ministr vnitra podotýká, že údaj o státním občanství není údajem, který by byl v současné době do obchodního rejstříku zapisován, tzn., že při předložení výpisu z obchodního rejstříku nejsou případní partneři obchodní společnosti seznámeni se státním občanstvím fyzických osob, jež jsou členy statutárních orgánů společnosti.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra při rozhodování o rozkladu musel zohlednit, že podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví, či nikoliv, a to i za předpokladu, že osoba žádající o státní občanství České republiky splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení, tak jak jsou stanoveny v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. V neposlední řadě pak dodává, že co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně č. 40/1993 Sb. týče, jde o formální podmínky, jejich splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.

Toto stanovisko bylo podpořeno rovněž usnesením Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmlouvou o státním občanství.

Tuto tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17. 5. 2007. V tomto usnesení Ústavní soud přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadatelům způsobit problémy i v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

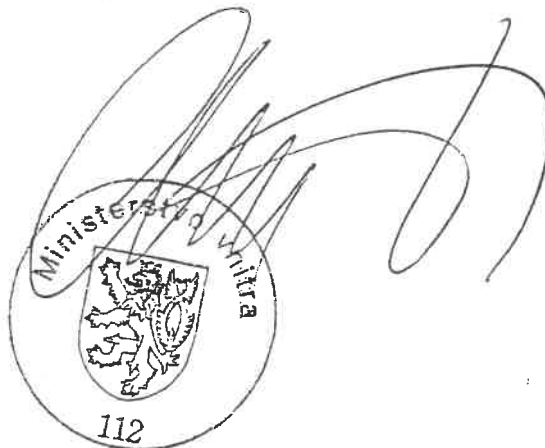
Ministr vnitra závěrem konstatuje, že do žádosti byli kromě žadatelky zahrnuti i oba synové, v době podání žádosti nezletilí a na rodičích existenčně závislí. Účelem obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí je i podle čl. 6 Evropské úmluvy o státním občanství nebo zákona č. 40/1993 Sb. ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny. Jakkoli nelze tuto zásadu absolutizovat a odhlížet od konkrétních skutečností posuzovaného případu, žadatelé museli být při podání žádosti srozuměni s tím, že všechny žádosti budou posuzovány v úzké návaznosti a že výsledek posouzení každé jednotlivé žádosti bude bezprostředně spjat s výsledkem posouzení ostatních žádostí.

Z výše uvedených důvodů ministr vnitra v rámci správního uvážení rozklad všech žadatelů zamítl.

Starší syn, který v průběhu řízení o společné žádosti dosáhl zletilosti a přestal mít podle nového zákona o státním občanství status dítěte, má možnost na základě ustanovení § 35 tohoto zákona se zcela samostatně rozhodnout pro získání státního občanství České republiky prohlášením, a to nezávisle na svých rodičích.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

The image shows a handwritten signature in black ink, which is quite stylized and loops around the official stamp. The stamp is circular and contains the text "Ministerstvo vnitra" at the top, the coat of arms of the Czech Republic in the center, and the number "112" at the bottom.